

வேதாகம விளக்கவியல்

பாடம் - 10

கிறிஸ்துவுக்குள் பிரியமான சகோதர, சகோதரிகளே இயேசுகிறிஸ்துவின் அன்பின் நாமத்தில் வாழ்த்துக்கள். இந்த பாடத்திலும், வேத வசனங்களை வியாக்கியானம் செய்யும்போது நாம் கவனிக்கவேண்டிய காரியங்களைக் குறித்து தொடர்ந்து கற்றுக்கொள்ளப்போகிறோம்.

சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையைக் கவனிக்க வேண்டும்:-

நாம் வேதாகமத்தை விளக்கம் கொள்ளும்போது, அதன் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளைப் பார்க்க வேண்டும். அதன் முக்கியத்துவம் என்ன? என்றெல்லாம் நாம் இந்தப் பாடத்தில் சிந்திக்க இருக்கின்றோம். வேத பகுதியின் சந்தர்ப்ப நிலையை அறிந்திட வேண்டியது மிக மிக அவசியம். ஏனெனில், சிலர் அதனுடைய சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையைப் பார்க்கிறது இல்லை. முன்னும், பின்னும் உள்ள வசனத்தைப் பார்க்கிறது இல்லை. முன்னும், பின்னும் உள்ள அதிகாரங்களைப் பார்க்கிறது இல்லை. அவ்விதமாக ஒரு குறிப்பிட்ட வசனத்தை எடுத்து, அந்த அதிகாரத்திலிருந்து தூர எடுத்து, அதற்கு தனி விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டதாய் மாறிவிடுகிறது. கள்ள உபதேசத்தை உங்களை அறியாமலே செய்துவிடுகிறவர்களாய் மாறிவிடுவீர்கள் என்பதை நான் உங்களுக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன், எச்சரிக்கவும் விரும்புகிறேன்.

சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையை கவனிக்க வேண்டியது அவசியம். Context-ஐ பார்க்கவேண்டியது அவசியம். அதைப் பார்க்காமல் செய்கிற விளக்கம் தவறாகப்போய்விடும். அதனால், அர்த்தவிளக்கம் செய்யும் முன்னர், ஒரு பகுதியை, ஒரு வேத வசனத்தை, நீங்கள் விளக்கப்படுத்தும் முன்னர், அதற்கு முன்னும், பின்னும் உள்ள வசனங்களை வாசித்து பார்க்கவேண்டியது அவசியம். ஒருமுறை, இரண்டுமுறை, அல்லது அது புரியும்வரை திரும்ப, திரும்ப வாசித்துப்பார்க்க வேண்டும். அது எந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது? என்பதை முதலாவது அறிந்துகொள்ள முயற்சி எடுக்க வேண்டும். ஏனெனில், இந்த வேதாகமம் எழுதப்பட்ட காலத்தில் வேதாகமம் அதிகாரப்பிரிவுகளையும், வசனப் பிரிவுகளையும் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதை, நாம் முதலாவது அறியவேண்டியது அவசியம். அன்றைய காலகட்டத்தில், தொடர்ச்சியாக, பத்திபத்தியாக, அதாவது Paragraph போல் மொத்தமாக, தொடர்ந்து எழுதப்பட்ட ஒரு புத்தகம்தான் வேதாகமம். ஏனெனில், ஆரம்பத்தில், வேதாகமத்தில் அதிகார வசன பிரிவுகள் இருந்திருக்கவில்லை. அந்த அதிகார வசன பிரிவு வந்தபிறகு, அதைப்படிப்பதற்கு எளிதாக மாறிவிட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக யோவான் 3:16 என்று சொல்லும்போது, அதன் இருப்பிடத்தை எளிதாக நாம் கண்டுகொள்ள முடியும். ஆனால் அதைச் சொல்லாதபடி வசனத்தை மட்டும் நாம் சொல்வோமானால், முழு வசனமும் தெரிந்திருக்க வேண்டும் அல்லது முழு வேதாகமமும் தெரிந்தால்தான் அந்த வசனம் எங்கேயிருக்கிறது என்று நீங்கள் தேடிக்கண்டுபிடிக்க முடியும்.

ஆகவே இவ்விதமாக வேத வசனங்கள் வரிசையாக, மொத்தமாக எழுதப்பட்ட அந்த வசனத்தொகுப்பு, பிறகு நம்முடைய வசதிக்காக அதிகாரமாக, வசனங்களாக பிரிக்கப்பட்டது. நாம் இப்பொழுது பார்க்கிற அதிகார வசனப்பிரிவுகள், Stephen Langton என்பவரால் கொண்டுவரப்பட்டது என்று வரலாற்றில் பார்க்கிறோம். இவர் Conterbury-ல் ஆர்ச் பிஷப்பாக இருந்தார். இந்த Langton என்பவர் கி.பி.1227-ல் இவ்விதமான பிரிவுகளைச் செய்தார் என்று பார்க்கிறோம். கி.பி.1382-ல் விக்ளிப் ஆங்கில வேதாகமம் இந்த அதிகார வசன பிரிவுகளை எடுத்து பயன்படுத்த ஆரம்பித்தது. இதற்கு பின்பதாக இந்த Langton என்பவருடைய, அதிகார வசனப்பிரிவுகள் எல்லா வேதாகமத்திலும் பயன்படுத்துவதற்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்று வரலாற்றில் நாம் பார்க்கிறோம்.

இவ்விதமாக கி.பி.1382 வரை வேதாகமத்தில், இன்றைக்கு இருப்பதுபோன்ற அதிகார, வசன பிரிவுகள் இருந்திருக்கவில்லை. அதற்குப்பின்பதாகவே அதிகார, வசன பிரிவுகள், நம்முடைய வசதிக்காக கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால், அவ்வாறு கொண்டுவரப்பட்டதினால், அநேக நன்மைகள் உண்டானது என்பது உண்மைதான். ஆனாலும், அதில் சில குறைபாடுகள் இருக்கிறது என்பதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். என்ன குறைபாடுகள் இருக்கிறது? வசனம், வசனமாக பிரிக்கப்பட்டு வடிவமைக்கப்பட்டபின்பு, இந்த தனியான வசனங்கள் எல்லாம் தனியான நிலைக்கு வந்துவிட்டது போன்ற ஒரு சிந்தனைக்கு நாம் வந்துவிட்டோம். ஒரு குறிப்பிட்ட அதிகார பகிர்வுக்கு வந்த பின்பு இந்த அதிகாரத்திற்கும், முந்தின அதிகாரத்திற்கும் சம்பந்தமில்லை என்று சொல்லி, நாம் நினைக்கின்ற இடத்திற்கு வந்துவிட்டோம். ஆனால் அது சரியான விஷயம் அல்ல, சிந்தனை அல்ல. முந்தின அதிகாரத்தின் தொடர்ச்சி, அடுத்த அதிகாரத்தின் முதல் வசனத்தில்கூட இருக்கும். மட்டுமல்ல முந்தின வசனத்தினுடைய கருத்தின் உயிரோட்டம் அடுத்த வசனத்திலோ, அல்லது வசனத்தின் ஒரு பகுதியிலோ அல்லது ஒரு அதிகாரத்தின் பகுதிகளிலோ, அல்லது அந்த புத்தகம் முழுவதிலும் கூட தொடர்ந்து இருப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லவேண்டுமென்றால், வேதத்திலுள்ள ஒவ்வொரு புத்தகத்தின் கருத்துக்களும் ஒன்றோடொன்று, பின்னிப் பிணைந்திருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

முதலாவது வேதவசனத்தைப் பார்க்க வேண்டும். அதற்கு முன்னும், பின்னுமுள்ள வசனங்களைப் பார்க்கவேண்டும். அதின் அதிகாரத்தைப்பார்க்க வேண்டும். அது எந்த அதிகாரத்தில் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது? அடுத்து, முந்தின அதிகாரத்தில் இந்த கருத்து துவக்கி வருகிறதா? என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அடுத்து அந்த புத்தகம் முழுவதும் என்ன சொல்கிறது? எதைப்பற்றி எழுத ஆரம்பித்து, அவர் சொல்ல ஆரம்பித்து இருக்கிறார்? என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இதற்குப்பின்பு, இந்த வசனத்தின் கருத்து முழு வேதாகமத்திலும் எந்த அர்த்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்ற கண்ணோட்டத்தோடு நீங்கள் சிந்தித்து பார்க்கும்போது, ஆரோக்கியமான ஒரு கருத்தை நீங்கள் வேதத்தில் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். மாறாக ஒரு குறிப்பிட்ட வேத வசனத்தை

எடுத்துக்கொண்டு வேதம் இதைத்தான் போதிக்கிறது என்று சொல்வது கள்ளப்போதகம், அது தவறான உபதேசம் என்பதை நீங்கள் புரிந்து, இதற்கு உங்களை ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டியது அவசியம். நல்ல உபதேசத்தை சரியான கருத்தை, வேதாகமத்தில் பெற்று, மற்றவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்ற அவசியத்தின் உணர்வை நீங்கள் பெற வேண்டியது மிகவும் மிகவும் அவசியம் என்பதை நீங்கள் முதலாவது கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

உதாரணமாக, பிலிப்பியர் 3:13-14 வசனங்களைப் பார்க்கலாம். இதை வாசித்து, தொடர்ந்து அதிலுள்ள அர்த்தத்தை நாம் எவ்விதமாக எடுக்கிறோம் என்ற விபரத்தை விளக்கமாக கற்றுக்கொள்வோம்.

13. சகோதரரே, அதைப் பிடித்துக்கொண்டேனென்று நான் எண்ணுகிறதில்லை; ஒன்று செய்கிறேன், பின்னானவைகளை மறந்து, முன்னானவைகளை நாடி,
14. கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவன் அழைத்த பரம அழைப்பின் பந்தயப்பொருளுக்காக இலக்கை நோக்கித் தொடருகிறேன்.

என்று படிக்கிறோம். இந்த இரண்டு வசனத்தை மட்டும் கவனித்துப் பாருங்கள். இதை உற்று கவனித்து பார்ப்பீர்களானால், யார் சொல்கிறார்? என்ற கேள்வியைக் கேட்டுப்பாருங்கள். நீங்கள் உடனே கண்டுபிடிக்க முடியும். யார் சொல்லுகிறது? யாரைப்பற்றி இந்தப்பகுதி சொல்கிறது? பின்னானவைகளை மறந்து - என்று சொல்லியிருக்கிறவை, எந்தப் பின்னானவைகளை அவர் மறந்தார்? முன்னானவைகளை நாடுகிறார் என்று சொல்லுகிறார் இதை எழுதியவர். எந்த முன்னானவைகளை அவர் நாடிச் செல்கிறார்? இலக்கை நோக்கி தொடருகிறதாகச் சொல்கிறாரே. அவர் கூறுகிற இலக்கு என்ன? என்று இந்த வசனங்களை வைத்து, நீங்கள் கேள்வி கேட்டுப் பார்ப்பீர்களானால், உங்களுக்கு ஒன்றும் புரிகிறது இல்லை. ஏனெனில், இந்த இரண்டு வசனத்திலும், அதற்குரிய பதில் சொல்லப்படவில்லை. ஆக, இந்த இரண்டு வசனத்திலிருந்தும் நீங்கள் அர்த்தம் கண்டுபிடிக்க முடியாது. இப்போது, நீங்கள் ஒன்று செய்யவேண்டும். இதற்கு முன்பும், பின்பும் உள்ள வசனங்களைப் பார்க்கவேண்டும். உடனடியாக இருக்கிற வசனங்களைப் பார்ப்பீர்களானால், அதிலிருந்து நீங்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்கான பதில் மற்ற வசனங்களிலிருந்து கிடைக்கிறதாக இருக்கிறது.

நீங்கள் இப்போது, இந்த புத்தகத்தின் துவக்கத்திற்கு போங்கள். இந்த பிலிப்பியருக்கு எழுதின நிருபம், பெரியதொரு புத்தகம் அல்ல. நான்கு அதிகாரங்கள் தான் இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். நீங்கள் வேதத்தை அறிந்துகொள்ள விரும்பினால், இந்த மாதிரி சிறிய புத்தகத்தையாவது முழுவதும் ஒரே நேரத்தில் வாசித்து பழகவேண்டும். இப்போது பிலிப்பியர் 1:1ம் வசனத்தைப் படிக்கும்போது, “இயேசுகிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரராகிய பவுலும் தீமோத்தேயும், பிலிப்பி பட்டணத்தில் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளான பரிசுத்தவான்கள் அனைவருக்கும், கண்காணிகளுக்கும், உதவிக்காரருக்கும் எழுதுகிறதாவது:” என்று துவங்குகிறதைப் பார்க்கலாம். ஆக, நாம் சற்று முன்னர் 3ம் அதிகாரத்தில் 13-14ம் வசனத்திற்கு கேட்ட கேள்விகளுக்கு பதில்

எங்கேயிருக்கிறது என்றால், 1:1ம் வசனத்தில் இருக்கிறது. இதை யார் சொல்கிறார் என்றால், பவுல் என்பவர் சொல்கிறார். யாருக்கு எழுதுகிறார்? பிலிப்பி பட்டணத்தில் வாழ்ந்த கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளான விசுவாசிகளுக்கு எழுதுகிறார். எனவே, யார் எழுதுகிறார்? யாருக்கு எழுதுகிறார்? என்பதற்கான பதிலை இப்போது கண்டுபிடிக்க முடிகிறது.

அடுத்து பிலிப்பியர் 3:10-ம் வசனத்தை படிப்பீர்களானால், அவருடைய குறிக்கோளைப்பற்றி சில காரியங்களைப் பார்க்கலாம். பிலி.3:10-11,

10. இப்படி நான் அவரையும் அவருடைய உயிர்த்தெழுதலின் வல்லமையையும், அவருடைய பாடுகளின் ஐக்கியத்தையும் அறிகிறதற்கும், அவருடைய மரணத்திற்கொப்பான மரணத்திற்குள்ளாகி, எப்படியாயினும் நான் மரித்தோரிலிருந்து உயிரோடெழுந்திருப்பதற்குத் தகுதியாகும்படிக்கும்,
11. அவருக்காக எல்லாவற்றையும் நஷ்டமென்று விட்டேன்; குப்பையுமாக எண்ணுகிறேன்.

என்று எழுதுகிறார். இந்த வசனங்களில் அவர் தன்னுடைய குறிக்கோள்களை தெரிவிக்கிறார். அவருடைய உயிர்த்தெழுந்த வல்லமையை நான் அறியவேண்டும். அவருடைய பாடுகளின் ஐக்கியத்தை அறியவேண்டும். அவருடைய மரணத்துக்கு ஒப்பான மரணத்துக்குள்ளாகி, எப்படியாகிலும், நான் மரித்தோரிலிருந்து உயிரோடெழுந்திருக்கிற தகுதியைப்பெற வேண்டும் என்பதுதான் அவருடைய முக்கியமான குறிக்கோளாக இருக்கிறது. இந்த குறிக்கோளை அடைவதற்காகவே, அவர் முன்னோக்கி நாடி செல்வதாக சொல்கிறார். பிலி.3:13-14-ம் வசனங்களுக்குரிய பதில் பிலி.3:10-11 ஆகிய இரண்டு வசனங்களிலிருந்து நாம் பெறுகிறோம். இவ்விதமாக வேதத்தின் ஒரு பகுதியின் வசனத்தை எடுத்துக்கொண்டு, விளக்கம் செய்யக்கூடாது என்பதை இப்போது புரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள். முழு புத்தகத்தையும் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. முழு அதிகாரத்தையும் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

வசனத்தின் முன்னே, பின்னேயுள்ள வசனங்களைப் பார்க்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான், நாம் சரியான அர்த்தத்தைக்கொடுக்க முடிகிறது என்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. இதைப்போல, ஒரு பிரசங்கம் செய்யவேண்டுமானால், இதே முறையைத்தான் நாம் பின்பற்றவேண்டும். முன்னும், பின்னும் இருக்கிற பகுதிகளைப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. இது அவசியம். ஆகவே, நீங்கள் வேதத்தின் எந்தவொரு வசனத்தையும் எடுத்து தனியாகப் பிரசங்கியாதீர்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட வசனத்தில் ஆரம்பிக்கலாம், அது தவறல்ல. ஆனால் அந்த வசனத்திற்கு முன், பின் இருக்கிற வசனங்களையும் ஆராய்ந்து பாருங்கள். இவைகளெல்லாம், அந்த வசனத்தை விளக்கப்படுத்துவதற்கு உதவிசெய்யும். அதுதான் சரியான விளக்கமாக இருக்கமுடியும். இனிமேல் அவ்வாறு விளக்கம் செய்ய முற்படுங்கள்.

கவிதை நடை புத்தகங்களை வியாக்கியானம் செய்தல்:-

இதைத்தொடர்ந்து, கவிதை நடையிலிருக்கிற புத்தகங்களை, நாம் எவ்விதமாக வியாக்கியானம் செய்யவேண்டுமென்று சற்று சிந்திப்போம். நம்முடைய வேதாகமத்தில்

அநேக புத்தகங்கள் கவிதை நடையில் இருக்கிறதை நீங்கள் அறிந்துவைத்திருக்க வேண்டியது அவசியம். வேதாகமத்தில் அநேக வேத பகுதிகள் கவிதை நடையில் காணப்படுகிறது. உதாரணமாக, சங்கீதம், நீதிமொழிகள், உன்னதப்பாட்டு, புலம்பல் போன்ற புத்தகங்கள் கவிதை நடையில் இருக்கிறதை நீங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். யோபு புஸ்தகத்தில் 1ம் அதிகாரம் மற்றும் கடைசி அதிகாரத்திலுள்ள 1-7 வசனங்கள் தவிர, மற்ற பகுதிகள் அனைத்தும் கவிதை நடையிலேயே உள்ளன என்பதையும் நீங்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். தீர்க்கதரிசன புத்தகங்களை நீங்கள் எடுத்துக்கொண்டால், ஏசாயா, எரேமியா, ஓசியா போன்ற புத்தகங்களில் பெரும்பாலானவைகள் கவிதை நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இதுபோக, எசேக்கியேல், யோனா, சகரியா போன்ற புத்தகங்களின் சில பகுதிகள் கவிதை நடையில்தான் உள்ளன. இவற்றைத்தவிர, வேதத்தின் ஏனைய பகுதிகளிலும், கவிதை நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதை நாம் ஆங்காங்கே நிதானித்து அறிய முடியும். எனவே, இந்த பகுதிகளை நாம் அர்த்த விளக்கம் செய்யும்போது, அந்த காலகட்டத்தில் அதாவது, வேதாகம காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் கவிதைகளின் சிறப்பம்சங்கள் எவ்வாறு இருந்தது என்பதை நீங்கள் அறிந்து விளக்கப்படுத்த வேண்டியது அவசியம். கவிதை என்றாலே, அது அதிகப்படுத்தி சொல்லப்படுகிற காரியமாகத்தான் இருக்கும், இல்லையா? உதாரணமாக, மீன்போன்ற கண்ணுடையாள் என்று தமிழ் கவிதையொன்றில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதனுடைய அர்த்தத்தை நாம், அவளுடைய கண், மீன் கண் போன்றதான் இருக்கிறது என்று சொல்லலாமே தவிர, அவளுடைய கண், மீனின் கண் தான் என்று சொல்ல முடியாது. அவளின் கண் அந்தளவுக்கு மீன் கண் போன்று இருக்கிறது என்று அர்த்தப்படுத்துவதற்காக, கவிதையில் சொல்லப்படுகிறது இயற்கைதான். நாம் இதை உயர் நவீர்சி அணி என்று சொல்வோம், அதாவது, Hyperpole என்று அழைக்கப்படுகிறது. இவ்விதமாக உயர்த்திப் பேசுதல் போன்ற காரியங்கள் இந்த புத்தகங்களின் எழுத்து நடடைகளில் உள்ளது. பொதுவாக, நாம் வேதத்தைப் படிக்கும்போது, இப்படிப்பட்ட பகுதிகள் கவிதை நடையில் இருக்கிறது என்பது எளிதாகத் தெரியாது. ஒருவேளை இந்த புத்தகங்கள் எல்லாம் கவிதை போன்று இல்லையே என்று நீங்கள் சொல்வீர்கள். ஏனெனில், அது மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, நம்முடைய மொழிக்கு வரும்போது, இந்த வகையில் அது காணப்படுகிறது. ஆனால் மூல மொழியில் இந்த புத்தகங்கள் எல்லாம் கவிதை நடையில்தான் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. நாம் அந்த இடத்திற்கு சென்று பார்க்கவேண்டும். மூல பாஷையில் பார்க்கவேண்டும், மட்டுமல்ல, அந்த கவிதைகளின் தன்மைகளை நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். அன்றைய காலகட்டத்தில் கவிதைகள் எவ்விதம் எழுதப்பட்டது? எந்தளவுக்கு அதில் கருத்துக்கள் உயர்த்திப் பேசப்பட்டிருக்கிறது? எப்படியெல்லாம் அவர்கள் சொல்வார்கள் என்பதை நாம் புரிந்தால்தான், சரியான அர்த்த விளக்கத்தை, அந்தக் குறிப்பிட்ட பகுதிக்கு, குறிப்பிட்ட வேத வசனத்திற்கு நீங்களும், நானும் கொடுக்க முடியும். ஆக, அதற்கு நாம் அந்த கால கட்டத்திலிருந்த கவிதை நிலை, இலக்கண நிலை போன்றவற்றைப் பார்க்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் கவனிக்காமல், நீதிமொழிகள் புத்தகத்தில் உள்ள வசனங்களில்

உயர்த்திச் சொல்லப்பட்ட காரியத்தை, நீங்கள் சாதாரணமான அர்த்தத்தில் எடுப்பீர்களானால், கருத்து தவறாகப்போய்விடும். உதாரணமாக, இயேசுகிறிஸ்து கூறுகிற வசனத்தைப் பாருங்கள். அவர் சில இடங்களில் மிக, மிக உயர்த்திப் பேசியிருக்கிறார். உன் கண் இடறல் உண்டாக்கினால், அதைப்பிடுங்கி எறிந்துவிடு என்கிறார். இதை அவர் எவ்வளவுதூரம் உயர்த்தி சொல்லியிருக்கிறார் என்பதைக் கவனியுங்கள். இதேமாதிரிதான், கவிதைப்புத்தகத்தில் சில காரியங்கள், Hyperpole, உயர்வு நவீக அணி வகையில் வந்து இருக்கிறதைப் பார்க்க முடியும். ஆகவே, அங்கே உயர்த்தி கூறப்பட்டுள்ள அர்த்தத்தை நாம் கொஞ்சம் தாழ்த்திக்கொண்டு வந்து, நமக்கு ஏற்ற அர்த்தத்தைக் கொண்டு வருவதுதான் உங்களுடைய வியாக்கியான கலையின் திறமை ஆகும். இவற்றையெல்லாம் நாம் கருத்தில் கொள்ள, வேதாகம விளக்கவியல் என்ற பாடம் நமக்கு கற்றுத்தருகிறது மிகுந்த உதவியாக இருக்கிறது.

கவிதைப்புத்தகத்தை நாம் எவ்விதமாக விளக்கம் கொள்ளப்போகிறோம்? என்பதை சற்று சிந்திக்கலாம். இப்பொழுது நீங்கள், பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள அநேக பகுதிகள் கவிதை நடையில் இருக்கிறது என்பதை கற்றிருக்கிறீர்கள். நாம் இதை சிறிய தீர்க்கதரிசனம் மற்றும் பெரிய தீர்க்கதரிசன புத்தகங்களை கவனித்துப் பார்த்து, ஒரு கணக்கெடுப்பை எடுக்கும்போது, பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள புத்தகங்களில், பாதிளவு வேத வசனங்கள் கவிதை நடையிலேயே உள்ளது என்ற ஒரு முடிவுக்கு வரமுடியும். மட்டுமல்ல, கிறிஸ்தவ வேதாகமத்தில் மூன்றில் இரண்டு பகுதி (2/3) கவிதைப் புத்தகமாக உள்ளது என்று சொல்ல வேண்டும். அதைப்போல புதிய ஏற்பாட்டில், லூக்கா 1:41-46, 68-79, பிலிப்பியர் 6:11 வரையுள்ள பகுதிகள் எல்லாம் கவிதைப் பகுதியாகவே இருக்கிறது. இதை மிகவும் தெளிவாகப்பிரிந்து வைத்திருக்க வேண்டியது அவசியம். ஏனெனில் மூன்றில் இரண்டு பகுதி கவிதை நடையில் இருக்குமானால், நாம் அதை சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அந்த கவிதை நடை, அதன் முக்கியத்துவம் ஆகியவற்றை கற்றுக்கொண்டால்தான், நாம் நன்றாக, சரியான விளக்கத்தைக்கொண்டு வர முடியும். கவிதை என்றாலே, அழகான, வல்லமையான ஒரு தாக்கத்தை உண்டாக்கக் கூடிய நடை, கவிதை நடை அவ்வாறாகத்தான் இருக்கும், இல்லையா? மட்டுமல்லாமல், மிகவும் மனதைக் கவரக்கூடிய நிலையில் உள்ளதுதான் கவிதை நடை. அதை எழுதுகிறவர்கள், கற்பனையோடு எழுதுவார்கள். நீங்களும், நானும் அப்படிப்பட்ட புத்தகங்களை வாசிக்கும்போது, தனிப்பட்ட வகையில் நமக்கு கற்பனைத்திறன் அவசியமாக வேண்டியிருக்கிறது. அதை ஒரு சில எடுத்துக்காட்டுகளோடு கற்றுக்கொள்ளும்போது, நாம் அதை எளிதில் புரிந்துகொள்ளலாம்.

நாம் தொடர்ந்து கவிதைப் புத்தகங்களை எவ்விதமாக விளக்கப்படுத்தப்போகின்றோம் என்பதைக் குறித்து சிந்திக்க இருக்கின்றோம். அதில் இலக்கணம் இடம்பெறும் என்பதை கவனம் கொள்ள வேண்டும். சிறிது கவனம் செலுத்தினால், அழகாக கற்றுக்கொள்வது மட்டுமல்ல, வேதத்தையும் ஆழமாக கற்றுக்கொள்ள இது உதவி செய்யும். கவிதைப்புத்தகத்தில் முக்கியமாக விளங்கக்கூடிய ஒன்று என்னவெனில், உருவகமொழி அதிகமாக பயன்படுத்தப்பட்டு இருக்கும். அதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். கவிதைகள் பொதுவாக, உருவக

மொழிகளை அதிகம் பயன்படுத்துகிற ஒன்றாக இருக்கிறது. அதில் உவமானம் காணப்படும், உவமேயங்கள் காணப்படும். உவமானம் என்பது ஒப்பிடப் பயன்படும் பொருள் ஆகும். ஒப்பிடப்படும் பொருள் உவமேயம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அதாவது, 'பால் போன்ற நிலா' என்று சொல்லும்போது, இதில் 'பால்' என்பது உவமானம். ஏனெனில் ஒப்பிடப்பயன்படும் பொருள் 'பால்' ஆகும். ஆனால், எதற்கு ஒப்பிடப்பட்டு இந்த பால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அது 'நிலா'-வாக இருக்கிறது. ஆக, ஒப்பிடப்படும் பொருளான 'நிலா' என்பது உவமேயம் ஆகும். இவ்விதமாக, உவமானமும், உவமேயமும் கவிதை நடையிலான எழுத்துக்களில் அதிகமான இடத்தைப் பிடித்திருக்கும். இதுவொரு பொதுவான கருத்தாக இருந்தாலும், வேதாகமத்திலுள்ள கவிதை நடை எழுத்துக்களும், அதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

ஆகவே, கவிதை நடையில் உள்ள வேத வசனங்களில் காணப்படுகிற உவமானம், மற்றும் உவமேயங்களை கருத்தில் கொள்ளாமல், அர்த்த விளக்கம் செய்ய முற்பட்டால், நாம் தவறான வியாக்கியானம் செய்து முடிப்போம். அதாவது நாம் பிரசங்கிக்கிற வேத வசனம் அல்லது விளக்கம் தவறானதாக இருக்கும். வேதத்தில் உள்ள உரைநடைப் பகுதியில் உருவக மொழிகள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று நாம் ஏற்கனவே கற்றோம். ஆனாலும், உரைநடைப்பகுதியை விட கவிதைப்பகுதிகளில் மிக, மிக அதிகமாக இவைகள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும், அதாவது, உவருவகமொழி அதிகமாக பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும். இந்த உருவகங்களை சரியான விதத்தில் அர்த்த விளக்கம் செய்வதற்கு, நாம் இதிலுள்ள இலக்கணத்தை மீண்டும் திருப்பி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். நாம் ஏற்கனவே பள்ளிப்படிப்பில் கற்று இருப்போம். ஆனாலும், நாம் அப்போது பரீட்சைக்காக மட்டும்தான் படித்திருப்போமேயொழிய வாழ்வுக்கு பயன்படுத்துகிறது அல்ல. ஆனால் இப்போது வேதம் வாசிப்பதற்கு இலக்கணம் பயன்படுகிறது என்பதை, இந்தப் பாடத்தில் நீங்கள் கற்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது, சுருக்கமாகவே அதைக் கற்றுக் கொள்ளலாம்.

பொதுவாக, இந்த உருவக மொழியில், உயிர் உருவக அணி சொல்லப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும். உயர்வு நவீர்சி அணி, ஆகுபெயர் அணி, இன்சொல் அணி, முரண்தொடை அணி, வஞ்சப்புக்கழ்ச்சி அணி, மனுவுரு அணி போன்றவை பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும். இவை வேதாகம கவிதைப் புத்தகங்களில் அதிகமாக பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதை நாம் காணலாம். இதோடு கூட மனுவுருவகம் என்றதொரு இலக்கணமும் காணப்படுகிறது. இது வேதாகம மொழி நடையின் சிறப்பம்சமாகும். அது என்னவென்று தொடர்ந்து பார்க்கலாம். மனுவுருவகம் என்பது சிறிது வித்தியாசமாக தெரிவதால், முதலில் சற்று சுருக்கமாக கற்றுக்கொள்வோம்.

அதாவது, நாம் ஆவியான தேவனை வணங்குகிறோம். இந்த ஆவியான தேவனை நாம் மானிட உருவில் வர்ணித்து, அதற்கு மானிட அவயவங்கள் கொடுத்து வேதத்தில் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறதை வேதத்தில் பார்க்க முடியும். ஆவியான தேவனுக்கு கைகள் இல்லை, கால்கள் இல்லை, கண்களால் காணமுடியாது என்பதுதான்

உண்மை. ஆனால், மனிதர்களாகிய நமக்கு புரிய வைக்கவேண்டுமென்பதற்காக, மனு உருவகத்தில் தேவனைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறதை, மனுவுருவக அணி என்று விசேஷமாகப் படிக்கிறோம்.

உயிர் உருவக அணி என்பது, உயிரற்ற ஜடப்பொருட்களும், பண்புப் பெயரால் குறிப்பிடப்படுகிறதை நாம் வேதத்தில் பார்க்கிறோம். உயிருள்ள ஜீவியாக இந்த உயிரற்ற ஜடப்பொருட்கள் வர்ணிக்கப்படுகிறதைத்தான் உயிர் உருவக அணி என்று பார்க்கிறோம். நீங்கள் சில வேத வசனங்களைப் பார்க்கும்போது, இயற்கை சார்ந்த காரியங்கள், அதாவது உயிரற்ற பொருட்களை உயிருள்ள பொருட்களைப் போன்று நினைத்து, பயன்படுத்தப்பட்டு, சொல்லப்பட்டிருக்கிறதைப் பார்க்க முடியும். உதாரணமாக, சங்கீதம் 114:5-6,

5. கடலே, நீ விலகியோடுகிறதற்கும்; யோர்தானே, நீ பின்னிட்டுத் திரும்புகிறதற்கும்;
6. மலைகளே, நீங்கள் ஆட்டுக்கடாக்களைப்போலவும்; குன்றுகளே, நீங்கள் ஆட்டுக்குட்டிகளைப்போலவும் துள்ளுகிறதற்கும், உங்களுக்கு என்ன வந்தது?

என்று கேட்கப்படுகிறதை நாம் பார்க்கிறோம். கடல், மலைகள், குன்றுகள், இவைகளெல்லாம், உயிருள்ள பொருட்களைப்போல உருவகப்படுத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கிறதைப் பாருங்கள். இவ்விதமாக சொல்லப்படுவதுதான் உயிர் உருவக அணி என்றழைக்கப்படுகிறது.

வஞ்சப் புகழ்ச்சி அணி:-

வஞ்சப் புகழ்ச்சி அணியானது, நமக்கு பொதுவாக தெரிந்த விஷயம்தான். ஒன்றைப் புகழ்வதுபோலக் கூறி இகழ்வதுதான் வஞ்சப் புகழ்ச்சி அணி. கேட்பதற்கு புகழ்கிறது மாதிரி தான் தெரியும். ஆனால், இகழ்ச்சியாக சொல்லப்படும் இந்த வகையை நாம் வஞ்சப்புகழ்ச்சி அணி என்று படிக்கிறோம். இதை பேச்சு வழக்கில், வார்த்தையை உச்சரிக்கப்படுகிற முறையைக் கொண்டுதான் இனம்கண்டு கொள்ள முடியுமே தவிர, மற்றபடி வாசிக்கும்போது, அடையாளம் கண்டுகொள்வது மிகவும் கஷ்டமான ஒன்றாக இருக்கும். உதாரணமாக, பொய்பேசுகிற ஒருவனைப் பார்த்து, இவன் மிகவும் நீதிமான், இவன் நீதிமான் பரம்பரையில் பிறந்தவன் என்று சொல்லுகிற வார்த்தையைப் பார்க்கும்போது, இவன் உண்மையில் நீதிமான்போல் தோன்றும். ஆனால் சொல்கிற தொனியைக் கொண்டு பார்க்கும்போது, இவர் நீதிமானுடைய பரம்பரையில் வந்தவர் என்று சொல்லும்போது, ஓ! இவர் பரிகசித்து சொல்கிறார் என்பதைப் புரிந்து, இந்த வஞ்சப்புகழ்ச்சி அணியைக் கண்டுகொள்ள வேண்டும். புகழ்வதுபோல, இகழ்வதுதான் இந்த அணியின் சிறப்பு.

வேதத்திலும், சில வசனங்கள் வஞ்சப்புகழ்ச்சி அணியில் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறதை நாம் அறிந்துகொள்வோம். 2 சாமுவேல் 6:20ம் வசனம், “**தாவீது தன் வீட்டாரை ஆசீர்வதிக்கிறதற்குத் திரும்பும்போது, சவுலின் குமாரத்தியாகிய மீகாள் தாவீதுக்கு எதிர்கொண்டு வந்து, அற்பமனுஷரில் ஒருவன் தன் வஸ்திரங்களைக்**

கழற்றிப்போடுகிறதுபோல, இன்று தம்முடைய ஊழியக்காரருடைய பெண்களின் கண்களுக்கு முன்பாகத் தம்முடைய வஸ்திரங்களை உரிந்துபோட்டிருந்த இஸ்ரவேலின் ராஜா இன்று எத்தனை மகிமைப்பட்டிருந்தார் என்றாள்.” என்று சொல்கிறது. இந்த வசனத்தில் சொல்லப்படுகிற வார்த்தை ‘மகிமைப்பட்டிருந்தார்’ என்று மீகாள் சொன்னாலும், அவள் சொல்கிற தொனியில் நாம் புரிந்து கொள்ளலாம். அவள், உண்மையிலேயே புகழவில்லை. தாவீது ராஜாவை இகழ்கிறாள் என்பதைக் கண்டுகொள்ள முடிகிறது. அதைப்போல, 1 கொரிந்தியர் 4:8ம் வசனம், “**இப்பொழுது திருப்தியடைந்திருக்கிறீர்களே, இப்பொழுது ஐசுவரியவான்களாயிருக்கிறீர்களே, எங்களையல்லாமல் ஆளுகிறீர்களே, நீங்கள் ஆளுகிறவர்களானால் நலமாயிருக்கும், அப்பொழுது உங்களுடனே கூட நாங்களும் ஆளுவோமே.**” என்று பவுல் கூறுகிறதைப் பாருங்கள். புகழ்ந்து பேசுகிறார் போல இருக்கிறது. ஆனால் இகழ்ந்து பேசுகிறார். இகழ்ந்து பேசுகிறார் என்பதைவிட, கடிந்துகொண்டு அவர்களைச் சுட்டிக்காட்டிப் பேசுகிறதை நாம் பார்க்கிறோம். இப்படி அநேக வசனங்களைப் பார்க்க முடியும். 2 கொரிந்தியர் 11:19ம் வசனம், “**நீங்கள் புத்தியுள்ளவர்களாயிருந்து புத்தியில்லாதவர்களைச் சந்தோஷமாய்ச் சகித்திருக்கிறீர்களே.**” என்று சொல்கிறது. இவ்விதமாக புகழ்வதுபோல, கடிந்துகொண்டு சொல்லப்படுகிற வார்த்தைகள் அடங்கிய அணியைத்தான் நாம் வஞ்சப்புகழ்ச்சி அணி என்றழைக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட அநேக வார்த்தைகள் வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதை நாம் கவனித்துதான் வேதாகமத்தை விளக்கம் கொள்ளவேண்டும். கவிதை நடையில் அநேகம் புத்தகங்கள் காணப்படுகிறது. அநேக வசனங்கள் காணப்படுகிறது. ஆகவே, அதற்கு இந்த நியதிகளைப் பயன்படுத்தி, அதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

புனையுருவ அணி:-

இந்த புனையுருவ அணியானது, இல்லாததை இருப்பதாக தொடர்புபடுத்தி, அதோடு பேசுவதற்காக உபயோகிக்கப்படுவதே புனையுருவ அணி என்றழைக்கப்படுகிறது. சில சமயங்களில் உயிரற்ற ஜடப்பொருள்களைப் பார்த்து பேசுகிறதற்காக, இவ்வுருவகம் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதை வேதத்தில் பார்க்கலாம். சில உதாரணங்களை பார்க்கலாம். எசேக்கியேல் 37:4ம் வசனம், “**அப்பொழுது அவர்: நீ இந்த எலும்புகளைக் குறித்துத் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்து, அவைகளைப் பார்த்துச் சொல்லவேண்டியது என்னவென்றால்: உலர்ந்த எலும்புகளே, கர்த்தருடைய வார்த்தையைக் கேளுங்கள்.**” என்று சொல்லப்படுகிறதை நாம் வாசிக்கிறோம். எலும்புகள் உயிரற்ற ஒன்று, அதற்கு உயிர் இருக்கிறது போன்று நினைத்து, அதோடு பேசுகிற ஒரு காரியத்தை நாம் பார்க்கிறோம். உயிரற்ற ஜடப்பொருளோடு, பேசுகிறதற்கு இந்த புனை உருவ அணி பயன்படுத்தப்படுகிறதைப் பாருங்கள். அந்த எலும்புகளோடு பேச என்று சொல்லி, இங்கே சொல்லப்படுகிற வார்த்தையைக் கவனியுங்கள். அதைப்போல, எரேமியா 47:6, “**ஆ கர்த்தரின் பட்டயமே, எந்த மட்டும் அமராதிருப்பாய்? உன் உறைக்குள் திரும்பிவந்து, ஓய்ந்து அமர்ந்திரு.**” என்று

வாசிக்கிறோம். ஆக, இந்த பட்டயத்திற்கு உயிரில்லை, ஆனால் இந்த உயிரற்ற ஜடப்பொருளோடு பேசுகிறதைப் போல புனையுருவ அணி பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதைக் கவனியுங்கள். இவ்வாறு பல எடுத்துக்காட்டுகளை நாம் வேதத்தில் பார்க்க முடியும்.

ஆகுபெயரணி:-

ஆகுபெயரணி என்றால் என்ன என்பதைக் கற்றுக்கொள்வோம். ஒரு வார்த்தைக்குப் பதிலாக, அதனோடு தொடர்புடைய இன்னொரு வார்த்தையை உபயோகிக்கும்போது, அது ஆகுபெயரணியாகிறது என்று இலக்கணத்தில் படிக்கிறோம். ஒரு வார்த்தைக்கு பதிலாக, அதற்கு ஏதோ ஒரு வகையில் தொடர்புடைய இன்னொரு வார்த்தையை எடுத்து பயன்படுத்துகிறதின் பெயர்தான் ஆகுபெயரணி. லேவியராகம் 19:32, “**நரைத்தவனுக்கு முன்பாக எழுந்து, முதிர்வயதுள்ளவன் முகத்தைக் கனம்பண்ணி, உன் தேவனுக்குப் பயப்படுவாயாக, நான் கர்த்தர்.**” என்று வாசிக்கிறோம். இங்கே நரைத்த முடியைக் குறித்து வசனம் சொல்கிறது. இது எதைக்குறிக்கிறது? ஒரு மனிதனுக்கு வயதான நிலையைக் குறிக்கிறது. வயதானவன் என்று நேரிடையாகச் சொல்லாமல், நரைத்தவனுக்கு முன்பாக எழுந்து, என்று சொல்கிற இந்த வார்த்தையைக் கவனியுங்கள். இது முதிர்வயதுள்ளவன் என்ற வார்த்தைக்குப் பதிலாக பயன்படுத்தப்பட்ட ஏதோவொரு வகையில் தொடர்புடைய வார்த்தையாக இருக்கிறது. நரைத்தமுடி வயதான காலத்தில்தான் வரும். அவ்விதமாக தொடர்புடைய வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறதை நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். இங்கே ஆகுபெயரணி பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்போல நீதிமொழிகள் 12:19, “**சத்திய உதடு என்றும் நிலைத்திருக்கும், பொய் நாவோ ஒரு நிமிஷமாத்நிரம் இருக்கும்.**” என்று கூறுகிறது. இங்கே பாருங்கள் ‘உதடுகள்’ அதைப்போல ‘நாவு’, இந்த இரண்டைப்பற்றி சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் சத்திய உதடுகள் என்று நாம் எங்கேயும் பார்க்க முடியாது. ஆனால், ‘சத்திய’ என்ற வார்த்தை இந்த உதடுகளின் தன்மையை உயர்த்தி, அதற்கு ஒரு மெருகூட்டுகிறது. ஏதோவொரு வகையில் தொடர்புடையதாக அது இருக்கிறது. உதடுகள் மூலமாக சத்திய வார்த்தைகள் பேசப்படுவதனால், இங்கே அந்த தொடர்புடைய வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போல ‘பொய் பேசுகிற நாவு’ ‘பொய் நாவு’ என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ‘நாவு’க்கு தொடர்புடைய ஒன்றாக ‘பொய்’ என்ற வார்த்தையை ஆகுபெயர் அணியாய் நீங்கள் பயன்படுத்தும்போது அது பொய் நாவாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு அநேக காரியங்களை நாம் பார்க்க முடியும். இதுதான் ஆகுபெயரணி என்றழைக்கப்படுகிறது.

இன்சொல் அணி:-

இன்சொல் அணி என்பது, கேட்பதற்கு கூச்சமாய், சங்கடமாக இருக்கிற விஷயங்களை இனிமையாகச் சொல்கிற ஒரு முறைக்குப் பெயர்தான், இன்சொல் அணி. இனிமையாகச் சொல்வது என்று அர்த்தம். குறிப்பாக, வேதத்தில் பாலியியல்

சம்பந்தமான விஷயங்களை நேரடியாகச் சொல்வது, அது கூச்சமானதாக, சங்கடமான விஷயமாக இருக்கிறது. வேதத்தை வாசிக்கிறவர்களுக்கு அது நிச்சயமாய் சங்கடமாக இருக்கும். அதுமட்டுமல்ல, குடும்பத்தோடு வாசிக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலையில் அல்லது பொதுமக்கள் மத்தியில் வாசிக்கும் போது, அந்தக்காரியங்களை நேரடியாக தெரிவிக்கும்போது சங்கடத்தை உண்டாக்கக்கூடிய விஷயமாக இருக்கின்றபடியால், வேதாகமத்தில், இந்த உருவகம் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதுதான் இன்சொல் அணி. பாலுறவு சம்பந்தமான நிகழ்ச்சிகளை அல்லது சம்பவங்களை சொல்லுவதற்கு ‘இன்சொல் அணி’ பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆதியாகமம் 4:1, “**ஆதாம் தன் மனைவியாகிய ஏவாளை அறிந்தான், அவள் கர்ப்பவதியாகி, காயீனைப்பெற்று, கர்த்தரால் ஒரு மனுஷனைப் பெற்றேன் என்றாள்.**” என்று வாசிக்கின்றோம். ஆக, பாலுறவு சம்பந்தமான விஷயத்தை ‘அறிந்தான்’ என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டு சொல்லப்பட்டிருக்கிறதைப் பார்க்கிறோம். 1 கொரிந்தியர் 7:1, “**நீங்கள் எனக்கு எழுதின காரியங்களைக்குறித்து நான் எழுதுகிறதென்னவென்றால், ஸ்திரீயைத் தொடாமலிருக்கிறது மனுஷனுக்கு நல்லது.**” என்று சொல்கிறது. நேரடியான அர்த்தம் ‘தொடாமலிருப்பது’, ஆனால் இதில் பொதிந்திருக்கும் உள்ளர்த்தமானது, ஒரு பெண்ணோடு பாலுறவு கொள்ளாமலிருப்பதை காட்டுகிறது. இதுதான் இன்சொல் அணியாகும்.

பிரதியீட்டு அணி:-

பிரதியீட்டு அணி என்பது, ஒன்றின் பகுதிக்குப் பதிலாக முழுமையான காரியத்தைப் பயன்படுத்துவது அல்லது முழுவதற்கும் பதிலாக அதன் ஒரு பகுதி உபயோகிக்கப்பட்டு சொல்லப்பட்டிருக்குமென்பதாகும். உதாரணமாக யோசவா 7:11, “**இஸ்ரவேலர் பாவஞ்செய்தார்கள், நான் அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்ட என் உடன்படிக்கையை மீறினார்கள், சாபத்தீடானதில் எடுத்துக்கொண்டதும், களவுசெய்ததும் வஞ்சித்ததும், தங்கள் பண்டம்பாடிகளுள்ளே வைத்ததும் உண்டே.**” என்று கர்த்தர் சொல்கிறதை வாசிக்கிறோம். இதில் ஒரு பகுதிதான் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. முழுமையாகச் சொல்லப்படவில்லை. எந்த சாபத்தீடானதை எடுத்துக்கொண்டார்கள்? எதில் வஞ்சனை செய்தார்கள் என்று சொல்லப்படாமல், அதன் ஒரு பகுதி மட்டும் சொல்லப்பட்டிருப்பதைக் கவனியுங்கள். இது பிரதியீட்டு அணி என்று அறிந்து கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். மத்தேயு 12:40, “**யோனா இரவும் பகலும் மூன்றுநாள் ஒரு பெரிய மீனின் வயிற்றில் இருந்தது போல, மனுஷகுமாரனும் இரவும் பகலும் மூன்றுநாள் பூமியின் இருதயத்தில் இருப்பார்.**” என்பதைக் கவனியுங்கள். இந்த வசனத்திலும் பாதிப்பகுதி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதமாக ஒரு பகுதிக்கப் பதிலாக, மற்றொரு பகுதியில் முழுப்பகுதி அல்லது பாதிப்பகுதி சொல்லப்பட்டிருக்கலாம். இவ்விதமாய் சொல்லப்படுவதை பிரதியீட்டு அணி என்கிறோம்.

மனுஷருவக அணியைப்பற்றி மறுபடியும் சிறிது அதிகமாக கற்றுக்கொள்ளலாம். கண்களால் காணமுடியாத தேவனை, மானிட உருவத்தில் வர்ணித்து, அவருக்கு மானிட

அவயவங்களையெல்லாம் கொடுத்து பேசுகிறோமே, அது மனுவுருவக அணி என்றழைக்கப்படுகிறது. தேவனைப்பற்றி மனிதர்கள் அறிந்துகொள்வதற்காகவே இத்தகைய உருவகங்கள் வேதத்தில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதை நாம் அனைவரும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அவருடைய கரம் என்று சொல்லும்போது நம்முடைய கரத்தை வைத்து நாம் அதைப்புரிந்து கொள்கிறோம். ஆனால் ஆவியாக இருக்கிற தேவனுக்கு கரம் என்று ஒன்றில்லை. அவர் ஆவியாய் அல்லவா இருக்கிறார். கரம், கண்கள், இருதயம், சிந்தை போன்றவை நம்மைப்போலவே அவருக்கு இருக்கிறதாக நாம் கருதுகிறோம். இவ்விதமாக மனுவுரு அணி வேதத்தில் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறதை நாம் அதிகமாக கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். சங்கீதம் 10:11, “**தேவன் அதை மறந்தார் என்றும், அவர் தம்முடைய முகத்தை மறைத்து, ஒருக்காலும் அதைக்காணமாட்டார் என்றும், தன் இருதயத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறான்.**” என்று வாசிக்கிறோம். இங்கே தேவன் தம்முடைய முகத்தை மறைத்துக் கொண்டதைக் குறித்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறதைக் காண்கிறோம். ஆனால் அவருக்கு முகம், கண்கள் எல்லாம் இல்லை. இவைகள் எல்லாம் நாம் புரிந்து கொள்வதற்காக சொல்லப்பட்டவைகள் என்பதை அறியவேண்டும். இவ்வாறு அநேக வசனங்கள் வேதத்தில் உள்ளது. இது மனுவுருவக அணி என்றழைக்கப்படுகிறது.

பிரியமானவர்களே, அடுத்த பாடத்தில் இதுபோன்ற அநேக விஷயங்களை கற்றுக்கொள்ளப்போகிறோம். நீங்கள் ஆர்வமுடன் கற்று, வேதத்தை விளக்கம் செய்ய ஆரம்பிக்கும்போது, சரியான விளக்கத்தை மக்களுக்கு கொடுப்பீர்கள். நீங்களும் வேதத்தை தெளிவாகப் புரிந்து கொள்வீர்கள். தொடர்ந்து ஜெபத்தோடு நம்முடைய பாடங்களைக் கேளுங்கள். நிச்சயமாய் நீங்கள் ஆவிக்குரிய வாழ்வில் வளர்வீர்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆரோக்கியமான சத்தியத்தில் வளர்வீர்கள். ஆரோக்கியமான சத்தியத்தை மற்றவர்களுக்கும் போதிப்பீர்கள். இதனால் நம் தேசத்தில் நல்லதொரு ஆரோக்கியமான விசுவாச மக்களை உருவாக்கி, தம்முடைய ஊழியத்தை செய்ய தேவன் கிருபை பாராட்டுவாராக!

கேள்விகள்:-

1. வேதாகமத்தை விளக்கப்படுத்தும்போது, சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளை கவனிக்க வேண்டியதின் அவசியத்தைக் குறித்து உதாரணங்களுடன் விளக்கமாக கூறுக?
2. யாரால், எதற்காக வேதாகமம் அதிகாரம் மற்றும் வசன பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டது என்பதனைக் கூறுக?
3. கவிதை நடையில் எழுதப்பட்ட புத்தகங்களையும், கவிதை நடையில் எழுதப்பட்ட வேதாகமத்தின் மற்ற பகுதிகளையும் குறிப்பிடுக?
4. கவிதை நடையில் காணப்படுகிற வசன பகுதிகளை விளக்கப்படுத்த நாம் அடிப்படையாக அறிந்துகொள்ள வேண்டியவைகள் குறித்து விவரிக்கவும்?

5. கவிதை நடை புத்தகங்கள் மற்றும் வேதபகுதிகளின் அமைப்பையும், அவைகளின் தன்மைகளையும் கூறுக?
6. கவிதை நடை புத்தகங்களை நாம் எவ்வாறு விளக்கப்படுத்த வேண்டும் என்பதனைக் குறித்து விளக்கமாக கூறுக?
7. கவிதை நடையில் இடம் பெற்றிருக்கும் உவமானம் மற்றும் உவமேயங்கள் குறித்துக் கூறுக?
8. மனுவுருவகம் குறித்து கூறுக?
9. உயிர் உருவக அணி குறித்து வசன உதாரணத்துடன் சற்று விளக்கமாக கூறுக?
10. வஞ்சப்புக்கழ்ச்சி அணியை வசன உதாரணங்களுடன் சற்று விளக்கமாக கூறுக?
11. புனையுருவ அணியைக் குறித்து வசன உதாரணங்களுடன் சற்று விளக்கமாக கூறுக?
12. ஆகுபெயரணியைக் குறித்து வசன உதாரணங்களுடன் சற்று விளக்கமாக கூறுக?
13. இன்சொல் அணி குறித்து வசன உதாரணங்களுடன் சற்று விளக்கமாக கூறுக?
14. பிரதியீட்டு அணி குறித்து வசன உதாரணங்களுடன் சற்று விளக்கமாக கூறுக?